

Nr 15

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); given Stockholms slott den 29 oktober 1954.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Per Edvin Sköld

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås sådan ändring i taxeringsförordningen, att Kungl. Maj:t får befogenhet förordna femton personer, vilka kan anlitas såsom särskilda ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål angående fastighetstaxering. För närvarande må endast tolv sådana personer förordnas.

Förslag
till
förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen
den 28 september 1928 (nr 379)

Härigenom förordnas, att 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

126 §.

2 mom. Kungl. Maj:t förordnar för högst fem år i sänder minst nio, högst femton i praktiska värv förfarna män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål, som i 1 mom. avses. Av dessa personer skola minst tre äga sakkunskap beträffande värdering av skogsmark och växande skog, minst två beträffande värdering av vattenfallsfastighet, minst två beträffande värdering av jordbruksfastighet i övrigt och minst två beträffande värdering av annan fastighet i övrigt. Avgår sådan person under den tid, för vilken han blivit utsedd, förordnar Kungl. Maj:t annan person i hans ställe.

Vad i — — — i kammarrätten.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse se 1947:591.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 29 oktober 1954.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler fråga om *antalet särskilda ledamöter som av kammarrätten kan anlitas vid handläggning av mål angående fastighetstaxering* samt anför därvid.

I 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), sådant detta författningsrum lyder enligt förordningen den 26 juli 1947, nr 591, föreskrives, att Kungl. Maj:t för högst fem år i sänder skall förordna minst nio, högst tolv i praktiska värv förfarna män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål angående fastighetstaxering. Av dessa personer skall minst tre äga sakkunskap beträffande värdering av skogsmark och växande skog, minst två beträffande värdering av vattenfallsfastighet, minst två beträffande värdering av jordbruksfastighet i övrigt och minst två beträffande värdering av annan fastighet i övrigt.

Enligt 1 mom. av samma paragraf skall vid handläggning i kammarrätten av mål angående fastighetstaxering deltaga tre av rättens ledamöter, därav minst två ordinarie, av vilka sistnämnda en skall vara ordförande, samt två av de i 2 mom. omförmälda särskilda ledamöterna. Utevaro av en av de särskilda ledamöterna må dock icke hindra måls avgörande, därest tre är om slutet ense. Vissa mål, vilka särskilt angivits i kungörelsen den 18 december 1942, nr 979, kan handläggas utan närvaro av särskilda ledamöter.

Rörande ersättning till de särskilda ledamöterna i kammarrätten stadgas i 145 § 11 mom. taxeringsförordningen att ersättning skall utgå enligt grunder, som fastställs av Kungl. Maj:t.

I yttrande över en av 1950 års skattelagssakkunniga upprättad promemoria angående behovet av snabbare avgörande av besvärsmål rörande fastighetstaxering till följd av fastighetsbeskattningens omläggning har kammarrätten upptagit frågan om ökning av antalet av de särskilda ledamöter, som skall anlitas å fastighetstaxeringsdivisionen. Kammarrätten uttalar där-

vid, att det vållat de särskilda ledamöterna vissa olägenheter att tjänstgöra å fastighetstaxeringsdivisionen oavbrutet längre tid i följd. Dessa olägenheter skulle i viss mån mildras, om ökat antal särskilda ledamöter ställdes till kammarrättens förfogande. Kammarrätten har därför föreslagit, att det i 126 § 2 mom. taxeringsförordningen angivna högsta antalet särskilda ledamöter ökas från 12 till 15. En sådan ökning syntes i och för sig icke föranleda några kostnader för statsverket.

Enligt vad jag under hand erfarit har kammarrättens fastighetstaxeringsdivision under innevarande år huvudsakligen handlagt mål rörande taxering av annan fastighet och därvid i första hand mål rörande en- och tvåfamiljsfastigheter samt vissa slag av hyresfastigheter. Av de särskilda ledamöter som förordnats att tjänstgöra å avdelningen innehar fem sakkunskap rörande värdering av annan fastighet. Under nästkommande år kommer huvudsakligen mål av annan art att handläggas. Som en följd härav måste de särskilda ledamöter, som har sakkunskap beträffande värdering av fastigheter av annat slag, tjänstgöra relativt lång tid i en följd. Detta medför som kammarrätten framhållit vissa olägenheter. Om möjlighet beredes Kungl. Maj:t att förordna ytterligare antal ledamöter, skulle dessa olägenheter i väsentlig mån minska. Jag har därför icke något att erinra mot kammarrättens förslag om ökning av det antal personer, som kan anlitas såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av fastighetstaxeringsmål. Lämpligen bör femton sådana personer kunna av Kungl. Maj:t förordnas. Jag förordar, att 126 § 2 mom. ändras i enlighet härmed. Jag vill erinra, att förslagets genomförande icke kommer att medföra utgifter för statsverket, enär de särskilda ledamöternas ersättning utgår i form av dagarvode och utökningen av antalet sådana ledamöter inte medför ökat antal sessionsdagar eller överhuvud någon utvidgning av de fall, då enligt gällande bestämmelser sakkunniga skall deltaga i kammarrättens avgöranden.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att ett inom finansdepartementet utarbetat *förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379)* måtte föreläggas 1955 års riksdag till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ulf Thorselius